

## Arrest

nr. 238 054 van 7 juli 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CARUSO  
Parc d'Affaires Orion, Chaussée de Liège 624  
5100 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HAUQUIER, die *loco* advocaat A. CARUSO verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk opnieuw binnengekomen in 2009 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 20 november 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 14 januari 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 17 januari 2019 werd verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal ontvankelijk verklaard. Verzoeker werd gehoord op 24 april 2019 en op 24 mei 2019.

1.3. Op 5 juni 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**“A. Feitenrelaas**

*U verklaart geboren te zijn in Anaba, de Algerijnse nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U woonde er tot een jaar voor uw vertrek in de wijk Marie Roos. Uw moeder is in 2000 gestorven ten gevolge van ziekte, uw vader stierf in 2013, eveneens ten gevolge van ziekte. U hebt nog een broer en een zus in Anaba, en nog een zus in de hoofdstad Algiers.*

*U ging tot het 9de jaar secundair naar school waarna u werkte als schilder. Deze job kon u niet blijven doen daar u leed aan astma en u begon te werken als visser, later volgde u een kappersopleiding. Uw legerdienst hebt u niet moeten doen daar u platvoeten heeft en omwille van uw astma.*

*Een jaar voor uw vertrek woonde u in de buurt van de haven in Anaba, waar u werkte.*

*Op een bepaald moment ontmoette u een meisje en een jongen die u voorstelden dat u hen in een boot naar Italië zou brengen, in ruil voor uw diensten mocht uw materiaal kopen waarmee u op zee kon werken en dit materiaal ook houden. U verklaarde zich hiermee akkoord.*

*In 2008 deden jullie een eerste poging om het land overzee te verlaten, maar jullie werden tegengehouden door de marine, een tweede poging mislukte omdat de golven te hoog waren en jullie dienden terug te keren. De twee kregen ruzie en hierdoor kwam u te weten dat ze geld gestolen hadden van oa mensensmokkelaars en ze dit geld bij zich hadden. Deze smokkelaars waren machtige personen met contacten binnen de overheid. Eenmaal terug aan land werd u door deze beide personen gedurende een veertiental dagen in hun woonst vastgehouden, u mocht eten en drinken doch mocht niet naar de stad gaan opdat diegenen van wie ze het geld gestolen hadden niet zouden weten dat jullie nog in het land waren. De gedupeerden dachten dat jullie al in Italië waren. Uiteindelijk verlieten jullie andermaal Algerije bij slecht weer en kwamen jullie in Italië aan waar jullie door de politie werden aangehouden en naar een gesloten centrum werden overgebracht, waar jullie een achttal dagen vastgehouden werden en een uitwijzingsbevel kregen. U diende hier geen verzoek om internationale bescherming in daar u de taal niet kende en u dat bevel had gekregen. Uw twee kompanen excuseerden zich ten overstaan van u en gaven u 100 euro waarmee u een ticket voor de boot kon kopen en naar Rome kon reizen. Uiteindelijk kwam u naar België, waar u op 13 oktober 2008 een verzoek om internationale bescherming indiende, doch omdat men in Italië uw vingerafdrukken had genomen werd u naar daar gerepatriëerd. Eenmaal terug in Italië kreeg u er een papier waarop stond te lezen dat u vijf dagen de tijd had het land terug te verlaten. U kwam in 2009 terug naar België doch belandde hier in de gevangenis. In 2010 of 2011 werd u door de Belgische politie uitgeleverd aan Italië, waar u drie dagen werd opgesloten alvorens langs illegale weg terug naar België te reizen, sindsdien hebt u België niet meer verlaten. U hebt hier lang in verschillende gevangenissen gezeten, zo stelt u, en u vormde als mens geen goed voorbeeld (zie ook annexe 13 septies toegevoegd aan uw administratief dossier). U had hier, zo stelt u, een annex 26 waarna u door de politie werd opgepakt en u in verschillende gesloten centra (Brugge, Merksplas, Zaventem) terecht kwam. In welke periode dit was, dat weet u niet meer. Tussen 15 januari 2013 en 9 april 2018 werd u vier keer een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, waar u geen gevolg aan gaf. Op 19 januari 2014 werd u eveneens een bevel betekend om het grondgebied te verlaten met het verbod om gedurende acht jaar het grondgebied te betreden, ook hieraan gaf u geen gevolg. Op 5 november 2018 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten naar aanleiding van diefstal, werd er vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond en werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem teneinde u van het grondgebied te verwijderen. Uw repatriëring was voorzien voor 26 november 2018, doch diende te worden geannuleerd omdat u op 20 november 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming indiende, dat op 17 januari 2019 door het Commissariaat-generaal ontvankelijk werd verklaard. Uiteindelijk werd u vrijgelaten, waarna u een maand op vrije voeten verkeerde. U ging naar Doornik om uw knie te laten behandelen, doch werd opgepakt omwille van uw papieren, zo stelt u. Intussen werd u dan ook nog eens bij verstek veroordeeld omdat u niet aanwezig was bij de aanklachten, zo geeft u aan. Intussen verblijft u in de penitentiaire instelling in Jamioulx.*

*U stelt niet naar Algerije terug te kunnen omdat u, toen u in de gevangenis van Mons was gedetineerd, in 2012 of 2013 hoorde van uw vader dat er dieven het huis binnengevallen waren en berichten hadden achtergelaten in de zin van 'als we hem te pakken krijgen, gaan we hem respect leren'. U weet dat dit te maken heeft met het gestolen geld. Enige tijd later is uw vader gestorven en kon u hier niet meer met hem over spreken, daarenboven hebt u hoge bloeddruk en een hoog suikergehalte. Verder weet u niet of u, wanneer u naar uw land zou teruggaan, gaat blijven leven omdat de mensen van wie uw kompanen het geld gestolen hadden machtig zijn. U zou het geld dat er van hen gestolen werd misschien moeten terugbetalen. Ze weten immers dat u het meisje en de jongen naar Italië hebt gebracht omdat u op hetzelfde moment als de twee daders was vertrokken. Bovendien is Anaba klein en spreken deze smokkelaars met de bevolking. Uw twee kompanen zijn in Europa, maar waar daar hebt u geen idee van.*

*In uw administratief dossier bevinden zich een aantal medische attesten ter staving van uw fysieke problemen.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*U stelt niet alleen fysieke problemen te hebben, ter staving waarvan u attesten neerlegt, doch u geeft ook aan psychologische problemen te hebben waardoor u zich niet in staat voelde een eerste onderhoud, dd.24.04.2019, met een protection officer van het Commissariaat-generaal (CGVS) te doen. Er werd u toen uitdrukkelijk meegedeeld dat u een medisch attest diende te voor te leggen waaruit zou blijken dat u hiertoe niet in staat was. U verklaarde zich hiermee akkoord, doch een dergelijk document heeft het CGVS nooit bereikt (CGVS 1 dd.24.04.2019 p.1-2). Toen de protection officer in kader van het tweede onderhoud op dd. 24.05.2019, dus een maand later, hiernaar peilde legt u twee medische attesten neer die slechts betrekking hadden op uw fysieke kwalen en waaruit op geen enkele manier bleek dat u op 24 april 2019 niet in staat was geweest uw gehoor te doen. U hiernaar gevraagd, bleef u slechts verwijzen naar uw fysieke problemen. Gevraagd of u nav uw psychologische problemen een psycholoog of psychiater had geraadpleegd, ontkende u dit (CGVS 2 p.1, 8). Uit deze houding kan nu niet bepaald worden afgeleid dat u deze problemen ernstig neemt en kan hier evenmin uit worden afgeleid als zou u bereid zijn uw volle medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat er zich tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geen problemen hebben voorgedaan en u zelf aangaf alle redenen voor uw verzoek uiteen te hebben kunnen zetten en u de tolk en alle vragen goed had begrepen (CGVS 2 p.8).*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na het persoonlijk onderhoud door het CGVS dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt ten overstaan van uw land een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie te moeten koesteren noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Vooreerst dient opgemerkt dat uw houding niet in overeenstemming is met de door u beweerde vrees. Immers, toen u in 2008 na uw eerste aankomst in Italië door de politie werd opgepakt en naar een gesloten centrum werd overgebracht liet u na een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U gepeild naar de reden hiervoor stelt u dat u de taal niet machtig was en u in Italië een bevel om het grondgebied te verlaten had gekregen (CGVS 2 p.3). Daar u toen al wist dat het geld dat uw kompanen mee hadden gestolen was en u zelfs, na een eerste mislukte poging om Algerije te verlaten, veertien dagen door hen in hun woonst werd vastgehouden opdat jullie belagers niet zouden weten dat jullie nog in het land waren, een maatregel waaruit duidelijk kon worden afgeleid dat er niet te spotten viel met deze gedupeerde personen, kan deze toch wel zeer laconieke houding totaal niet overtuigen, net zoals het gegeven dat u na uw repatriëring vanuit België andermaal naliët om in Italië een verzoek om bescherming in te dienen (CGVS 2 p.4-5). Ook na uw terugkeer naar België in 2010/2011 liet u na een dergelijk verzoek in te dienen. U erop gewezen dat u zelf aangaf verschillende keren met justitie in aanraking te zijn gekomen en in verschillende gevangenissen te hebben gezeten, waarbij u toch*

verschillende keren de gelegenheid had een dergelijke aanvraag in te dienen, stelt u dat u hier een verbod had gekregen om gedurende acht jaar het grondgebied te betreden, dit zou in 2022 aflopen. Even later geeft u aan niet te hebben geweten of u dit al dan niet kon doen en een advocate te hebben geraadpleegd (CGVS 2 p.7-8). Moest u effectief menen dat uw leven in gevaar was, dan kan er toch vanuit gegaan worden dat u al in Italië een dergelijk verzoek zou hebben ingediend en ook hier in België na uw terugkeer in 2010/2011 al veel eerder een dergelijke stap zou hebben gezet. Uw houding doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problematiek.

Deze appreciatie wordt nog onderstreept door volgende vaststellingen. Zo stelt u dat de gedupeerden machtige mensen zijn, dat zijn mensen die controle voeren en smokkelaars zijn, ze werken in Italië, ze zijn heel machtig, het zijn mensen die je nooit gaat tegenkomen, ze laten anderen het werk doen zo stelt u, ze hebben zelfs de kustwacht onder hun controle. U geeft zelfs aan dat hun chauffeurs naar Italië gaan, zich daar laten oppakken, naar een centrum laten overbrengen en dan wachten tot ze een uitzettingsbevel krijgen. Dan blijven ze nog een maand tot de zee rustig is en ze dit gegeven kunnen communiceren, zo stelt u. Uit deze door u afgelegde verklaringen blijkt dat de personen die u vreest een netwerk om mensen te smokkelen hebben opgezet en wijd vertakt zijn. U gevraagd hoe ze wisten dat u diegene was die de beide personen het land uit had geholpen, antwoordt u 'Anaba is een kleine stad, de trafficanten controleren de regio en ze spreken met de bevolking' (CGVS2 p.6-7). Gezien het beeld dat u ophangt van de personen die u vreest kan het andermaal niet overtuigen dat u niet veel eerder een verzoek om bescherming hebt ingediend, temeer u aangeeft dat deze organisatie ook vertakkingen heeft in Italië, een reden te meer waarom er van u verwacht kan worden bij aankomst aldaar onmiddellijk een verzoek om bescherming in te dienen.

Verder kan het totaal niet overtuigen dat u ten overstaan van DVZ nooit ook maar enige allusie hebt gemaakt op het gegeven dat deze organisatie personen binnen de kustwacht onder hun gelederen telde, evenmin hebt u ooit ook maar enige allusie gemaakt op het gegeven dat 'ze de regering onder hun controle hebben' (CGVS 2 p.6). Gezien dit allemaal facetten zijn die erop wijzen hoe machtig deze organisatie is en die belangrijk zijn om uw vrees bij terugkeer aannemelijk te maken, kan er van u verwacht worden dit onmiddellijk in kader van uw eerste onderhoud te vermelden en de vaststelling dat u dit niet hebt gedaan ondermijnt andermaal, en zoals reeds werd opgemerkt, uw geloofwaardigheid.

U gevraagd of u zich sinds uw vertrek op de hoogte hebt gehouden over het doen en laten van deze machtige personen, ontwijkt u een antwoord en stelt u 'wij, de personen die in de wijk zijn opgegroeid, we kennen elkaar'. Gezien dit geen antwoord is, werd de vraag u nogmaals gesteld antwoordt u 'neen, het is beter dat ik zo ver mogelijk van hen weg ben' (CGVS 2 p.7). Moest u deze personen effectief vrezen dan is het toch niet meer dan logisch dat u al het mogelijke zou hebben gedaan geïnformeerd te blijven omtrent hen, te meer uit uw verklaringen blijkt dat u weet om wie het gaat (CGVS 2 p.6-7). Dergelijke informatie is immers van essentieel belang om uw vrees bij een terugkeer te kunnen inschatten.

Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt nog onderstreept door volgende vaststellingen. Zo hebt u het in uw onderhoud met een ambtenaar van DVZ over het gegeven dat u door twee jongens en een meisje werd benaderd en met hen drie bent vertrokken, terwijl u het ten overstaan van het CGVS heeft over een meisje en een jongen (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag; CGVS 2 p.4, 7). Ten overstaan van DVZ stelt u gedurende zeven dagen door hen in het bos te zijn vastgebonden in afwachting dat de zee kalmer was en jullie konden vertrekken, ten overstaan van het CGVS stelt u dat u veertien dagen in hun woonst werd vastgehouden en dat u niet naar de stad mocht zodat de gedupeerden niet zouden weten dat jullie nog in het land waren (CGVS 2 p.5). Zelfs al speelden deze feiten zich af in 2008, de discrepanties zijn dusdanig flagrant en betreffen de kern van uw relaas zodat er niet van uit kan worden gegaan dat u zich hieromtrent zou vergissen moesten deze feiten op waarheid berusten.

Verder stelde u ten overstaan van DVZ dat de maffia op zoek was naar u en bij uw familie geweest is en hen hebben bedreigd, niets meer en niets minder (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag). Ten overstaan van het CGVS geeft u vooreerst aan dat de maffia in uw woonst waren binnengevallen en uw familie hadden mishandeld, u preciseert dat ze uw vader hebben geslagen. Later tijdens het onderhoud geeft u dan weer aan dat uw vader niet werd geslagen, maar de woning werd vernield. Op het einde van het onderhoud voegt u dan nog toe dat deze dieven ook berichten hadden achtergelaten waarin ermee gedreigd werd u respect te leren wanneer ze u te pakken zouden krijgen. U zou dit vernomen hebben van uw vader voor diens overlijden in 2012/2013 (CGVS 2 p.5, 7-8). Moesten al deze door u beweerde incidenten op enige waarheid berusten, dan kan er toch van uitgegaan worden dat u dit alles specifiek in

kader van uw allereerste onderhoud zou hebben vermeld. U dan ook gevraagd waarom u niet eerder vermeld had dat ze effectief in uw huis waren binnengevallen, antwoordt u ' ze hebben gewoon een videoconferentie gedaan, we spraken niet zoals nu, ik heb met hen gesproken, ik zei dat ik teveel had gedaan, ik heb overdreven veel gedaan hier en het is aan jullie om te beslissen' (CGVS 2 p.8). Uw uitleg biedt geen afdoende verschooning voor deze omissies gezien de nu plots door u aangehaalde 'evenementen' essentieel zijn om uw vrees aannemelijk te maken.

U gevraagd of uw broer en zussen, zeker diegenen die nog in Anaba wonen, problemen met iets of iemand hebben gehad, stelt u dat dit niet het geval is. 'Iedereen leeft zijn leven, wanneer ouders overleden zijn, werd het huis verdeeld en iedereen leeft apart' (CGVS 2 p.4). Moest de maffia effectief erop uit zijn u te viseren, dan zou het toch niet meer dan logisch zijn dat ze uw broer en zus in Anaba onder druk zouden hebben gezet om meer omtrent u te weten te komen. Ook dit gegeven ondermijnt uw geloofwaardigheid, net zoals de vaststelling dat u sinds november 2018 geen contact meer hebt met hen. U stelt in die periode in een depressie te hebben gezeten en u niet kon praten (CGVS 2 p.4). Dient in dezer opgemerkt dat u geen documenten neerlegt ter staving van uw psychologische problemen en er sowieso vanuit kan gegaan worden dat u de situatie in uw stad op de voet zou opvolgen.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat u zich voor uw medische problemen dient te richten tot de geijkte procedure.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde motieven, bijgevolg worden u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestigingen de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1 van de Conventie van Genève en de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een summiere poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Hij formuleert zijn verweer als volgt: "(...) Op een bepaald moment ontmoette mijn verzoekster een meisje en een jongen di mijn verzoekster voorstelden dat u hen in een boot naar Italië zou brengen, in ruil voor hij diensten mocht uw materiaal kopen waarmee hij op zee kon werken en dit materiaal ook houden.

Mijn verzoeker heeft niets ongewoons gezien en is het daarmee eens.

Hij was zich er echter niet van bewust dat de mensen, die ze naar Italië moesten brengen, geld van de handelaars hadden gestolen.

Als de verzoeker had het geweten, zou hij nooit hebben aangevaard.

Bovendien had de verzoeker op dat moment geld nodig en wat hem werd voorgesteld, leek hem niet vreemd.

De klager vreesde dat de mensenhandelaar hem met een dief vergeleek, toen zijn tussenkomst zich beperkte tot het besturen van de drie mensen naar Italië.

Bovendien beklemtoint hij dat hij niet wist dat hij zich in België kon aanmelden.

In feite was de verzoeker van mening dat hij niet langer in het bezit van een asielprocedure was, omdat hij een toegangsverbod had.

Bovendien was Italië op dat moment bevoegd om met haar asielaanvraag om te gaan.

Terwijl de verzoeker tenslotte de aandacht van de CGRA wilde vestigen op zijn precare medische situatie.

Dat hij dus de erkenning vraagt van de hoedanigheid van vluchteling."

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker hekelt dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom hij niet aan de

voorwaarden voldoet om in aanmerking te komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming en meent dat zijn situatie door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ernstig werd onderzocht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) zijn houding – toen hij in 2008 na zijn eerste aankomst in Italië door de politie werd opgepakt en naar een gesloten centrum werd overgebracht liet hij na een verzoek om internationale bescherming in te dienen, hij liet na zijn repatriëring vanuit België andermaal na om in Italië een verzoek om bescherming in te dienen en hij liet ook na zijn terugkeer naar België in 2010/2011 na een dergelijk verzoek in te dienen – op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hem beweerde problematiek, (ii) uit zijn verklaringen blijkt dat de personen die hij vreest een netwerk om mensen te smokkelen hebben opgezet en wijd vertakt zijn en dat zij wisten dat hij diegene was die de twee personen het land uit had geholpen omdat Anaba een kleine stad is en de trafficanten de regio controleren en met de bevolking spreken zodat het, gezien het beeld dat hij ophangt van de personen die hij vreest, dan ook andermaal niet kan overtuigen dat hij niet veel eerder een verzoek om bescherming heeft ingediend, temeer hij aangeeft dat deze organisatie ook vertakkingen heeft in Italië, een reden te meer waarom er van hem verwacht kan worden bij aankomst aldaar onmiddellijk een verzoek om bescherming in te dienen, (iii) zijn geloofwaardigheid andermaal wordt ondermijnd door de vaststelling dat hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken nooit ook maar enige allusie heeft gemaakt op het gegeven dat deze organisatie personen binnen de kustwacht onder hun gelederen telde en hij evenmin ooit ook maar enige allusie heeft gemaakt op het gegeven dat *‘ze de regering onder hun controle hebben’*, terwijl dit nochtans allemaal facetten zijn die erop wijzen hoe machtig deze organisatie is en die belangrijk zijn om zijn vrees bij terugkeer aannemelijk te maken zodat er van hem kan verwacht worden dat hij dit onmiddellijk in kader van zijn eerste onderhoud zou vermelden, (iv) hij zich sinds zijn vertrek niet op de hoogte heeft gehouden over het doen en laten van deze machtige personen terwijl het toch niet meer dan logisch is dat hij al het mogelijke zou hebben gedaan om geïnformeerd te blijven omtrent hen moest hij deze personen effectief vrezen, te meer uit zijn verklaringen blijkt dat hij weet om wie het gaat, aangezien dergelijke informatie immers van essentieel belang is om zijn vrees bij een terugkeer te kunnen inschatten, (v) het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen nog wordt onderstreept door de vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de personen door wie hij werd benaderd (twee jongens en een meisje dan wel een meisje en een jongen), alsook over waar en hoe lang hij door hen werd vastgehouden (hij werd gedurende zeven dagen door hen in het bos vastgebonden versus hij werd veertien dagen in hun woonst vastgehouden), (vi) zijn opeenvolgende verklaringen over het bezoek van de maffia aan zijn huis sterk uiteenlopen, (vii) zijn verklaring dat zijn broer en zussen met niets of niemand problemen hebben gehad zijn geloofwaardigheid ondermijnt vermits het toch niet meer dan logisch zou zijn dat de maffia, moesten zij effectief erop uit zijn verzoeker te viseren, zijn broer en zus in Anaba onder druk zouden hebben gezet om meer omtrent hem te weten te komen, (viii) ook zijn verklaringen dat hij sinds november 2018 geen contact meer heeft met zijn broer en zussen zijn geloofwaardigheid ondermijnt daar er vanuit kan gegaan worden dat hij de situatie in zijn stad op de voet zou opvolgen en (ix) hij zich voor zijn medische problemen dient te richten tot de geijkte procedure.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 5 juni 2019 (CG nr. 0815803Z), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij op een bepaald moment een meisje en een jongen ontmoette die hem voorstelden dat hij hen in een boot naar Italië zou brengen. In ruil voor zijn diensten mocht hij materiaal kopen waarmee hij op zee kon werken en mocht hij dit materiaal ook houden. Verzoeker verklaarde zich hiermee akkoord. In 2008 deden zij een eerste poging om het land overzee te verlaten, maar zij werden tegengehouden door de marine. Een tweede poging mislukte omdat de golven te hoog waren. De twee kregen ruzie, waardoor verzoeker te weten kwam dat ze geld gestolen hadden van mensensmokkelaars. Eenmaal terug aan land werd verzoeker door deze twee personen gedurende een veertiental dagen in hun woonst vastgehouden. Uiteindelijk verlieten zij andermaal Algerije bij slecht weer en kwamen zij in Italië aan waar zij door de politie werden aangehouden en naar een gesloten centrum werden overgebracht, waar zij een achttal dagen vastgehouden werden en een uitwijzingsbevel kregen. Verzoekers twee kompanen excuseerden zich ten overstaan van hem en gaven hem 100 euro waarmee hij een ticket voor de boot kon kopen en naar Rome kon reizen. Verzoeker stelt niet naar Algerije te kunnen terugkeren omdat hij in 2012 of 2013, toen hij in de gevangenis van Mons was gedetineerd, van zijn vader hoorde dat er dieven het huis binnengevallen waren en berichten hadden achtergelaten in de zin van *'als we hem te pakken krijgen, gaan we hem respect leren'*. Verzoeker meent dat dit te maken heeft met het gestolen geld. Bovendien weet verzoeker niet of hij, wanneer hij naar zijn land zou teruggaan, gaat blijven leven omdat de mensen van wie zijn kompanen het geld gestolen hadden machtig zijn. Hij zou het geld dat er van hen gestolen werd misschien moeten terugbetalen. Ze weten volgens verzoeker immers dat hij het meisje en de jongen naar Italië heeft gebracht omdat hij op hetzelfde moment als de twee daders was vertrokken, Anaba bovendien klein is en deze smokkelaars met de bevolking spreken. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, kan echter geen geloof worden gehecht aan deze door verzoeker uiteengezette asielmotieven.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het uiten van blote beweringen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Algerije zou hebben gekend of zal kennen.

De Raad benadrukt te dezen dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Algerije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In zoverre verzoeker nog wijst op zijn preciaire medische situatie, stelt de Raad vast dat zich in het administratief dossier een aantal medische attesten bevinden ter staving van zijn fysieke problemen. Verzoekers medische problemen houden echter op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, dient verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische problematiek te richten tot de tot de daartoe geëigende procedure, *i.c.* een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend twintig door:

Mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

Dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS